

KERESZTYÉNEK SZOGÁLATAI A VÁROSRÉSZÜNK FELÉ

„A Lélek gyümölcse pedig:
szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság,
hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5, 22-23)

A Hetednapi Adventista Egyház Kecskeméti Gyülekezete is készül szeptember harmadik hétvégéjére, egyrészt a Hunyadvárosi Napokon való aktív részvétellel, másrészt országosan ekkor van a „Templomok éjszakája”. Árvai Tamás lelkész tavaly augusztus végén költözött családjával Kecskemétre. Idestova egy éve látja el a gyülekezet lelkipásztori feladatait. Arra kértük, mutatkozzon be a Hunyadvárosi Hírmondó Olvasóinak, s mondja el, milyen személyes indítékok vezetik a szolgálatában.

- Teológiai tanulmányaink után feleségemmel együtt öt éven át Nyíregyházán szolgáltunk. Simon István lelkész nyugdíjba vonulását követően fogadtam el a kecskeméti gyülekezet meghívását. Mindannyian tapasztaljuk, hogy egyre nagyobb különbség van a vallásos ember nyelve és a hétköznapi ember szóhasználata között. Személyes törekvéseim arra irányulnak, hogy áthidaljuk ezt a nyelvi és gondolkodásbeli szakadékot, és egymást értő, egymást segítő párbeszéd alakulhasson ki hívők és nem hívők között. Figyelembe kell venni, milyen korban élünk, s ennek megfelelően kell „lefordítani”, tolmácsolni az emberek számára Isten Igéjét. Általános dilemma a vallásos terminológia használatában, hogy mi ugyan tudjuk, mit értünk a megszokott bibliai kifejezések alatt, de vajon más keresztyén felekezetek és még szélesebb körben is ugyanazt értik-e alatta? Vegyük például a legalapvetőbbet, a bűn fogalmát. Ha azt mondjuk ma valakinek, hogy ő „bűnös”, nem ritka, hogy büntetőjogi kategóriákban gondolkodva azonnal szabadkozni kezd. Még a pszichológusok is azt mondják, hogy a bűn letűnt korok fogalma. Ha viszont azt mondjuk, hogy az ember önző, bár most is a bűn szinonimájáról beszélünk, mégis mindenki tudja, miről van szó. Az emberi önzés lelki és sokszor fizikai értelemben is romboló hatású, mind az egyénre, mind a környezetre nézve. Az egoista szemlélettől és késztetéstől igen sokszor csak külső segítséggel lehet szabadulni. Istenre van szükségünk – tehetjük hozzá hívőként. Visszatérve a nyelvi problémára: a keresztyének fontos feladata ma, hogy úgy használják, ötvözzék a keresztyén terminológia elemeit a ma élő kifejezésekkel, hogy Isten üzenete a bibliai tartalmak legkisebb csorbulása nélkül érthetővé, befogadható váljon a mai ember gondolkodásában.

- Milyen módon segíti-e ezt a törekvést a városszettel való kapcsolatuk?

- Pásztai András képviselő úr támogatásával olyan közösségi programokat is szervezünk, melyek a városszettel élő embereket szólítják meg. Az elmúlt Hunyadvárosi Napokon például egészségügyi méréseket végeztünk és képzett lelkigondozó állt az érdeklődők szolgálatára. Pál írja, hogy testünk a Szentlélek temploma (1Kor 3, 16-17). Nem lehet különválasztani, hogy Istennel jó kapcsolatban vagyok, de ugyanakkor nem vigyázok az egészségemre: cigarettázok, itallozok vagy más, testet-lelket romboló szenvedélynek hódolok. Az egyház figyel arra, hogy egészségesen éljünk. Ennek keretében különféle szűrésekkel és tanácsadásokkal állunk az érdeklődők rendelkezésére az idei Hunyadvárosi Napokon is, s szeretnénk, ha ez hagyománnyá válna. Jellemző a ma emberére egyébként, hogy képes minden követ megmozgatni az egészségéért, de kevés energiát mozgósít a lelki egészsége érdekében. Pedig ahogyan a testi problémák orvoslására igénybe veszünk gyógyszert, s más orvosi segítséget, a lelki bajok sem múlnak el maguktól.

Fontos tudni, hogy a Hunyadivárosi Napokkal egy időben van a „Templomok éjszakája”. Az Ars Sacra Fesztivál keretén belül, az Európai Örökségnapokkal együttműködve minden év szeptemberének harmadik szombatján megnyitják kapuikat a történelmi egyházak. Mi is színes kulturális programokkal várjuk az érdeklődőket.

Gyülekezetünk az elmúlt évek során magas színvonalú zenei tevékenységgel is bekapcsolódott a városi programok sorába. Ezt gazdagítva Ambrus Anett személyében csatlakozott hozzánk egy hegedűművész, akinek férje is kiváló brácsás. Anett nagy hozzáértéssel fogja össze a kórusunkat. November 14-re tervezünk egy nyílt zenei napot, ahová szeretettel várjuk a Hunyadivárosban élőket is. Karácsonykor pedig a Lakó Sándor Kamarazenekar tagjaival szeretnénk közös koncertet adni. A gyülekezet vezetője, Balázs Szilvia különösen érzékeny a szociális segítségnyújtás irányában. Ennek is köszönhető, hogy évente több alkalommal hívjuk a hunyadivárosi hátrányos helyzetű családokat közös étkezésre, adományosztásra.

- Mit ad a hit ma az embereknek?

- Számos hozzánk érkező praktikus információt használunk fel az életünk során, de ha csak ezek pörögnek az agyunkban, előbb-utóbb megüresedünk. Valami oknál fogva mindannyian többre vágyunk a megfogható világ dolgainál. Ekkor jelentkezik az ember életében az a különleges késztetés, hogy megismerje azt a Hatalmat, amely fölötte áll. A keresztyén hit bizalomból és megtapasztalásokból épül fel. Amikor Istenre bízunk magunkat, megajándékoz minket végtelen szeretetével. Minél jobban megismerjük Őt, annál jobban érezzük magunkban a vágyat, hogy szolgáljunk, Istennek és embernek egyaránt. Isten szerető gondoskodására, útmutatására, lelki vezetésére mindannyiunknak szüksége van. Nem helyettesíthető ez erkölcsi-etikai tantételekkel vagy társadalmi törvényekkel. Szeretet nélkül, Isten nélkül minden igyekezetünk emberi hiábavalóság. Ő segít abban, hogy ne csak gondoljuk, de tudjuk is azt tenni, amit szeretnénk, hogy az emberek velünk cselekedjenek (Mt 7,12). Mindeközben kegyetlen világban élünk. Már négyéves kisfiam és kétéves kislányom reakcióin is látom, milyen könnyen tudja befolyásolni az ember viselkedését az önzés, a harag. A Biblia rávilágít arra: attól, hogy nem ölk, még nem vagyok jó ember. Az ember megváltozása – vagy megtérése, ahogy a Biblia fogalmaz – nem külső, hanem belső attitűdváltást jelent.

A társadalom legnagyobb baja nem a látványos agresszióban, hanem a szívben lakozó gyűlöletben van. A világban látszólag az erőszak győz, s az lesz sikeres, aki gátlástalanul képviseli a maga érdekeit, Jézus azonban valami másról beszél. Az Ő világában az a legnagyobb, aki a legtöbbet szolgál másoknak. Minél többen felismerik egy társadalomban ezt a törvényszerűséget, annál szerteágazóbb bizalmi kapcsolat épül ki, ami hosszú távon az emberek lelki és egyben fizikai felemelkedését eredményezi. Ez az isteni logika.

Hadd meséljek el legvégül egy történetet. Egyszer egy indián kisfiú megkérdezte a nagyapját: – Nagyapó! Miért tesznek az emberek rossz dolgokat?

– Bennünk, mindannyiunkban nagy csata folyik – magyarázta az öreg indián a fiúnak. – Két farkas harcol bennünk. Közülük az egyik gonosz. A neve harag, irigység, szomorkodás, kapzsiság, gőg, önsajnálát, hazugság, pökhendiség, félelem, felsőbbrendűség és önteltség. A másik farkas jó. Neve öröm, béke, szeretet, remény, szerénység, alázat, kedvesség, jóság, együttérzés, önbizalom, erő és hit. Mindenki veszekszik ez a két farkas.

Az unoka néhány pillanatig elgondolkozott, majd megkérdezte a papától:

– Nagyapó, melyik farkas lesz a győztes?

Az öreg indián rövid hallgatás után így válaszolt:

– Fiam, az, amelyiket etetjük.

(Kada Erika interjúja)